

Hoe werkt consent?

Consent betekent ‘geen overwegend beargumenteerd bezwaar’. Als je consent geeft ben je bereid en in staat om een besluit uit te voeren. Consent vormt als het ware de ondergrens voor de besluitvorming.

Consent is geen veto: als je overwegende bezwaren hebt zul je die moeten toelichten (beargumenteren) zodat gezocht kan worden naar een oplossing ervoor. Wat niet automatisch hoeft te betekenen dat het voorstel wordt aangepast. Door het samen praten over de overwegende bezwaren kunnen die ook verdwijnen. Bijvoorbeeld omdat het voorstel beter wordt begrepen of je leert van anderen hoe die met deze bezwaren omgaan.

Consensus en consent. Wat is het verschil?

Consensus is een beslissing op basis van unanimiteit. Het besluit wordt pas genomen als alle deelnemers “voor” zijn. Door unanimiteit wordt de macht van de meerderheid voorkomen, en heeft de minderheid evenveel belang. Iedereen is het met elkaar eens. Dit klinkt natuurlijk heel mooi. Maar de kans dat een voorstel doorgaat is daardoor erg klein. Is het wel nodig dat iedereen “volledig voor” is?

Consent besluitvorming is niet gebaseerd op unanimiteit, maar op ‘goed genoeg voor nu, veilig genoeg om te proberen’ (good enough for now, safe enough to try). Als niemand in de groep een bezwaar heeft (‘Ik lig er niet wakker van’) op het uitvoeren van een voorstel, gaat het voorstel door. De bezwaren en zorgen worden juist gebruikt om het voorstel te verrijken, in plaats van te blokkeren.

Het proces van consent besluitvorming

Een groep wil samen besluiten of een voorstel wel of niet door zal gaan. In ons geval gaat het over wat er in het raadsprogramma/college-opdracht komt te staan.

Dit is het proces dat ze doorlopen als je dat echt volgens consent besluitvorming doet:

1. Degene die het voorstel van tevoren heeft ingediend (dit zijn bij ons dus de trekkers van de tafel), legt nog eens uit waarom voor deze tekst is gekozen en welke overwegingen ze daarbij hebben.
2. De groep mag verhelderende vragen stellen. Het doel is niet discussiëren maar het begrijpen van het voorstel.
3. Degene die de bijeenkomst faciliteert vraagt voor consent. Iedereen steekt zijn vuist in de lucht, er wordt afgeteld tot 3 en met een handgebaar wordt aangegeven of er wel of geen consent is.
  - Als iedereen zijn duim in de lucht steekt is er **consent** op het voorstel en is de tekst vastgesteld.
  - **Zorgen** (platte hand met palm naar beneden) mogen er zijn, maar remmen de besluitvorming niet. De zorgen worden wel besproken en ‘geïntegreerd’ in de uitwerking van het voorstel. Consent gaat over

acceptatie in plaats van goedkeuring, niet “zou ik dit ook zo doen”, maar “hier kan ik wel mee leven.”

- Er kan ook een **overwegend bezwaar** zijn (platte handpalm naar boven). Hier kan iemand niet mee leven. ***Dit wordt gezien als iets positiefs: iemand deelt zijn perspectief op het voorstel dat het kan verrijken.*** Hoe kunnen we de waarde van beide standpunten verenigen in een én/én oplossing?

De groep kan het bezwaar wegnemen door verhelderende vragen te stellen aan degene met bezwaar. Als de bezwaren direct weggenomen kunnen worden, is er na nog een stemronde consent op het voorstel. Als dat op het moment *niet* lukt, wordt het voorstel opgepakt door een of meerdere mensen die samen het voorstel herformuleren, om vervolgens nog eens te proberen consent te halen bij de rest. De groep komt nog eens bijeen om consent te halen op het aangepaste voorstel. Deze loop gaat zo lang door, totdat er geen bezwaren meer zijn.

5. Zodra de bezwaren weggenomen zijn en de zorgen besproken, is de groep tot een consent besluitvorming gekomen.

Een gedragen besluit

Alle overwegende bezwaren zijn weggenomen, de zorgen hebben het voorstel verrijkt en het voorstel heeft consent van de groep gekregen. Yes! Dit mag gevierd worden! De groep heeft een gedragen besluit kunnen nemen. Ieders stem is gehoord en de volgende stap kan worden gezet.

Overgenomen van <https://www.nieuworganiseren.nu/toolbox/wiki/1-2-3-snelle-en-gelijkwaardige-consent-besluitvorming-team/>